

[Bernhard Baunsgaard]

efter støttede socialdemokraterne os, men først da.

Jeg har holdt mig klart til de offentliggjorte ting.

Vi kunne have vetoet dette forslag. Ja, det kunne vi. Men hvis hr. Lykketoft havde været en lille smule opmærksom, ville han have bemærket, at jeg sagde: men noget skulle der ske i Københavnsområdet. Det blev dette. Det var ikke den bedste løsning, men det blev altså dette, der kunne nås, og noget skulle ske.

Det glæder mig, at hr. Lykketoft ikke på nogen måde vil bestride, at der bliver tale om et nettoprovenutab på op imod 1 mia kr. ved det, der sker her. Det er ikke hos Underdanmark, denne forbedring sker, det er hos Overdanmark.

Om de nedskæringer, vi har gennemført de sidste 4 år på lejeområdet: vi gik naivt ud fra, at socialdemokraterne mente, at der skulle ske en genopretning med hensyn til boområdet. Der var ikke sket voldsomme ting på lejerne. Det hele kan klares for nogle få snese millioner. Men når man fra socialdemokratiets side forlanger en sådan forøring til den del af lejerne, der ejer en sjettedel af de højest vurderede huse, skal der minsandten ske en genopretning for lejerne. Det var det, vi stillede som krav.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det eneste, der forhindrede mig i at imødegå hr. Bernhard Baunsgaards milliardfantasier, var længden af de korte bemærkninger, for hans regnestykke svarede til det med, hvor meget man kan spare, hvis man beslutter at bygge en bro fra Kalundborg til Frederikshavn. Det er klart, at hvis man først sætter den på statsbudgettet og derefter sparer den, er det et milliardbeløb, man kan finde på den måde, men det har ikke særlig stor mening som politisk realitet, for som hr. Bernhard Baunsgaard endelig mere eller mindre indrømmede: et eller andet havde man jo nok været nødt til at gøre, det skulle bare ikke lige have været på den måde, for det var ikke lige det, de radikale havde fundet på.

Men jeg vil godt sige én ting om referatet fra forhandlingerne: socialdemokratiet har på intet tidspunkt annonceret over for of-

fentligheden, at vores udgangspunkt var en bestemt beløbsgrænse. Det var hr. Bernhard Baunsgaard, der startede med at annoncere, hvad han mente var socialdemokratiets forhandlingsposition, i Radioavisen en sen torsdag aften. Det var overraskende for mig, at man gjorde det på den måde, men det har jo heldigvis ikke forhindret, at vi nåede et resultat i forhandlingerne; derfor er debatten her jo meget interessant endda.

Så vil jeg godt spørge vedrørende lejerne: hvad var det egentlig, de radikale gerne ville have givet lejerne tilbage af de nedskæringer, de radikale havde lavet de foregående 3-4 år sammen med regeringen? Hvornår kom der et radikalt udspil om noget som helst andet til fordel for lejerne end dette, at man skulle tage lovforslag nr. L 141 af bordet med de yderligere forringelser, regeringen havde tænkt sig?

Der kom ikke noget radikalt udspil om andet, hverken i Radioavisen den torsdag aften eller senere. Det var socialdemokratiet, der måtte bringe de ting ind i forhandlingerne, da vi jo nu kunne forstå, at der var en radikal vilje til at gøre de nedskæringer om, som man tidligere selv havde medvirket til. Det synes vi da, som jeg tidligere har sagt, var bevægende.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan kun gentage: det er sandelig ikke mig, der har sat i nogen avis, at det er socialdemokraterne, der vil have 1,2 mill. kr., men det kom frem i offentligheden, og efter det, jeg havde hørt i forhandlingerne, kunne jeg naturligvis ikke bestride det.

Må jeg sige med hensyn til, hvad der kom frem om lejerne, at så længe vi forhandlede, kunne vi dog håbe på, at vi stoppede tidligere, og hvis vi havde gjort det, ville vi have taget toppen af de forøringer, vi nu giver til husejerne; vi må jo desværre erkende, at vi ved, at en del af husejerne omsætter denne værdistigning i lån, som bruges til forbrug, som Danmark ikke har råd til.

Jeg er overrasket over, at regeingen tør gøre det, men vel, det er jo ikke noget nyt, at de vil gøre noget på dette område.

Jeg er imidlertid overrasket over socialdemokratiet. Det har helt slået benene væk under mig, for jeg havde aldrig, aldrig nogen